

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

گزارش کنفرانس بین المللی (آنلاین) فارو

مروری بر تحولات اخیر و ضرورت اتحاد و همبستگی افغانهای مقیم اروپا

در بیست سالگی فارو

هفت نومبر ۲۰۲۰

به سلسله کنفرانس های سالانه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو) بتاريخ ۷ نومبر ۲۰۲۰ بیستمین کنفرانس فارو تحت عنوان "مروری بر تحولات اخیر و ضرورت اتحاد و همبستگی افغانهای مقیم اروپا" بنا به شیوع مرض کوید ۱۹ بصورت آنلاین برگزارشد. بیش از (۱۰۰) تن از هموطنان ما شامل دانشمندان، شخصیتهای مستقل و نمایندگان سازمانهای پناهندگان افغان اروپا در این کنفرانس اشتراک داشتند.

در این کنفرانس که به ساعت ۲ بعد از ظهر به وقت اروپا آغاز گردید، ذوات آتی از کشورهای مختلف سخنرانی نمودند:

- افتتاحیه کنفرانس : خانم لونا ولی رئیس فارو - از هالند
- آقای دکتور ویس جلالزاده عضو هیئت مدیره فارو - از سویدن
- پروفیسور تور دیقل میمنگی - از دنمارک
- خانم دکتور انار کلی هنر یار نماینده مردم در مجلس سنا - کابل
- آقای صبور زمانی مسئول خانه افغانستان در برلین - آلمان
- دکتور صالح سلجوقی نماینده مردم هرات در دوره ۱۵ و ۱۶ پارلمان - از کابل
- آقای مهدی شیرزاد از سازمان انکشاف حقوق بشر و صلح افغانستان - از کابل
- انجنیر شعیب لعلی از دیده بان دادخواهی مردم افغانستان (لندن انگلستان)
- بانو دکتور سیما سمر - از کابل
- آقای نصیر رحیم از انجمن پامیر امستردام - هالند

- خانم دکتور اورخا نعمت رئیس واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان - از کابل
- آقای رجاه رفیق از کشور فنلاند
- : آقای داکتر حنان روستائی - از المان
- خانم فریده احمدی رئیس کمیته امور زنان فارو از کشور ناروی
- آقای حسین سرآمد از موسسه حقوق بشر و دموکراسی افغانستان - کابل
- آقای پروفیسور رُنه فلیکه استاد دانشگاه اوسلو کشور ناروی
- جمعبندی کنفرانس : آقای پیکار پامیر نویسنده و تاریخ نگار - تورنتو کانادا

گرداننده برنامه: آقای علی دلیری عضو هیأت مدیره ومنشی فارو

کنفرانس با پخش سرود میهنی و مقدمه و خیر مقدم گفتن به مهمانان توسط محترم آقای علی دلیری آغاز گردید. محترم دلیری گفت: اجازه دهید قبل از همه از نام فارو حملات تروریستی اخیر بر پوهنتون کابل و آموزشگاه کوثر را که جنایت جنگی دانسته میشوند، با شدید ترین الفاظ محکوم نموده و به روح پاک شهدای این حملات اتحاف دعا نمائیم. سپس محترم دلیری یادی از آنده اعضای فارو که اکنون در میان ما نیستند نموده و چنین ادامه دادند: دوستان عزیز! با درد و افسوس امروز در بیستمین کنفرانس فارو عده ای از اعضای مؤسس، فعالین و همکاران فارو با ما نیستند و طی همین سالها داعی اجل را لبیک گفته و به ابدیت پیوسته اند، چون داکتر عبدالعلی لعلی و شهزاده احسان الله د افغانستان روسای افتخاری فارو- بانوان سخنسرای معاصر افغانستان حمیرا نگهت دستگیرزاده و لیلا صراحت روشنی - و همکاران گرانقدر دایمی فارو خانم پروین گردیزی، خانم ذکیه روستائی، استاد تابش، مرحوم سید ذبیر صدیقیان و انجنیر لطیف برهانی. روح شان شاد باد. آقای دلیری با همکاران تخریکی ایشان خانم میترا دلیری و آقای خالد نعمت گردانندگی کنفرانس را تا آخر برنامه ادامه دادند.

بانو لونا ولی رئیس فارو:

کنفرانس با سخنان مؤجز به زبانهای پشتو و فارسی دری توسط بانو لونا ولی با خیر مقدم گفتن به مهمانان و اشتراک کنندگان افتتاح گردید. ایشان طی ابراز سخنانی گفتند: "هر قدر اوضاع در داخل افغانستان اختناق آور شود، وظیفه و مسؤولیت افغانهای مقیم خارج نیز بیشتر شده و اهمیت کسب مینماید. به همین منظور، همدردی با مردم غمدار ما و ایفای نقش مدد برای مؤثریت تلاش مردم داخل کشور برای نجات افغانستان بحیث صدا و یاور آنها در اروپا، خیلی ارزشمند است و ما افغانها باید گام های جدی و متینی در راه کمک به نجات وطن از مصیبت های جاری برداریم."

آقای داکتر ویس جلالزاده عضو هیأت مدیره فارو:

بحیث دومین سخنران کنفرانس، چنین گفت: " فارو ظرف بیست سال پسین، نقش خود درقبال وطن را با گردهمایی ها، تدویرکنفرانسهای متعدد، پخش و نشر اعلامیه ها، به راه اندازی تظاهرات و دیگر روشنگریها ادامه داده است."

آقای جلالزاده دربخش پروسه مذاکرات صلح قطرگفت: " این پروسه، بجای آنکه مصایب خونین افغانستان را رفع سازد، وضعیت را خونین تر و پیچیده تر از قبل نمود. هرچند ملت افغانستان سخت تشنه صلح است، اما صلحی که توأم با عدالت و سعادت و حفظ حقوق سیاسی ومدنی مردم باشد. اعضای " فارو " نه تنها هیچ امید واری یی به مذاکرات جاری در قطر ندارد، بلکه اعتقاد دارند که جنگهای نیابتی در کشورما بیشتر از پیش خواهد شد."

آقای پروفیسور میمنگی :

گفتند: " صلحی را که بیگانه گان برای افغانستان میخواهند، افزاری خواهد بود برای تحمیل سیاهی و ظلمت و انتقال جنگ از یک حالت به حالت دیگر. ایالات متحده امریکا با تشدید جنگ در افغانستان ومنطقه، درواقع، نیازمندیهای استعماری خودش را تأمین میکند. پس مردم افغانستان باید از استقلال تصمیم و ارادهی خویش استفاده نموده هرچه زودتر متحد و یکدست و یکدل شوند."

بانو دکتور انارکلی هنریار عضو مجلس سنا :

" ما باید بپرسیم چه صلحی؟ به کدام قیمت؟، با کی ها؟ و چگونه؟ اگر احياناً صلحی تحمیلی بمیان آید و با اشتراک گروه طالبان در قدرت، باز هم حقوق شهروندی مردم ما در نظر گرفته نشود و به ارزشهای انسانی و مدنی اعتقادی وجود نداشته باشد، هرگز به درد مردم افغانستان نمیخورد. در حالیکه اگر غربی ها میگویند در افغانستان دموکراسی وجود دارد، پس باید پرسید که در نظام های دموکراسی، اصلاً طرح و سؤال " اقلیت " و " اکثریت " مطرح نمیشود. این درحالیست که گروه طالبان آشکارا میگفتند که هندو باوران حق داد و ستد با دیگران را ندارند، در دفاتر و ادارات دولتی کارکرده نمیتوانند، باید علامات فارقه (مانند دستار زرد، بیرق زرد بالای خانه هایشان و ...) داشته باشند. ما میگوییم که طالبان امروز با طالبان دیروز هیچ فرقی ندارند."

بانو هنریار اضافه نمود: " یک تعداد از سربازان و افسران پاکستانی درجنگ هلمند کشته شدند، ولی آقای گلبدین از پاکستان برمیگردد و ادعا میکند که این حرفها دروغ است. اما ما میدانیم که برای پاکستان، منابع آبی افغانستان و معادن آن اهمیت بزرگی دارد."

دکتور هنریار افزود: " در جریان مذاکرات قطرو فیصله های احتمالی باید نظام جمهوریت حفظ شود، قانون اساسی موجود افغانستان پذیرفته شود و ارزشهای بدست آمده در نوزده سال پسین بجای خودش باقی بمانند."

آقای صبور زمانی مسؤل خانه فرهنگ افغانستان (برلین):

اظهار نمود: "سخن‌ها و صحبت‌ها نباید تکراری باشند، تسلیت گفتن‌ها در قبال کشتار جوانان ما هیچ سودی ندارد؛ زیرا ظرف چهل و دو سال پسین همیشه دعا کردیم و تسلیت گفتیم، اما گره از مشکل ما گشوده نگشت. نباید بیشتر از این فریب لفاظی‌های دولتمداران را بخوریم. باید بخود آییم و بگوییم که چه کنیم؟! برای هر نوع اتحادی عمل مشترک ضرور است."

آقای دکتور صالح سلجوقی نماینده مردم هرات در دوره ۱۵ و ۱۶ پارلمان:

داکتر سلجوقی گفت: "امریکا از چند سال بدینسو راه و روش آشتی جویانه را با گروه طالبان در پیش گرفته است و اینکار، کاملاً مخالف پیمان دوستی با دولت افغانستان است. به همین دلیل، امریکا هزارها تروریست را از زندانهای افغانستان رها نمود که این اقدام، موجب تحركات جنگی بیشتر گردید. علاوه بر وقتی امریکا، قوای نظامی‌اش را بگونه‌ی شتابنده از افغانستان بیرون می‌کشد، باعث تشجیع و تحركات بیشتر گروه طالبان گردیده و..."

آقای مهدی شیرزاد: از سازمان انکشاف حقوق بشر و صلح افغانستان از کابل

آقای شیرزاد اظهار داشت: "باید موانع صلح و ثبات را جستجو نماییم و این موانع دارای ابعاد داخلی و خارجی می‌باشد. هرگاه نظرات مفید و اما پراکنده را جمع و جور نماییم، میتوانیم به یک نتیجه برسیم. دلیل عمده نرسیدن به صلح و سلم، همانا اختلافات و منازعات قومی و تباری در افغانستان است. انحصار طلبی در قدرت دولتی، درجه بندی ولایات، وجود فساد گسترده در نهادهای دولتی، بخشهای بزرگی از کاستی‌ها و کمبودها می‌باشد. به همین دلیل است که باید گفت؛ دخالت همسایه‌ها نه علت، بلکه معلول پنداشته میشود."

آقای انجنیر شعیب لعلی: دیده بان دادخواهی مردم افغانستان (لندن انگلستان)

آقای لعلی با ذکر ماده نهم اعلامیه حقوق بشر گفت: "حذف آزادی عقیده و بیان، جنایت و نقض حقوق بشر، چهل و دو سال قبل از سوی منسوبین حزب دموکراتیک خلق افغانستان در قریه "کراله" در ولایت کنر به صورت سیستماتیک آغاز یافت. خلقی‌ها برای ساکنان قریه مذکور گفتند دولت برای شان کمک‌ها را توزیع مینماید، ولی آنگاه که به تعداد یک‌هزار نفر تجمع کردند، همه را با بیرحمانه ترین وجهی تیر باران کردند. تجاوز نظامی روسها، نقض حقوق بشر در افغانستان را نهادینه کرد. بدون تأمین عدالت برای قربانیان نمیتوان از صلح سخن زد."

انجنیر لعلی افزود که: "امیر عبدالرحمن نخستین امیر دست نشانده بود که با قتل عام و کوچاندن اهالی مناطق مرکزی و غصب زمین‌ها و دارایی مردم، حقوق بشر در کشور ما را زیر پا گذاشت و بعداً دیگران روش ضد بشری او را پی گرفتند..."

بانو دکتور سیما سمر :

داکتر سیما سمر که از کابل در این کنفرانس سهم گرفته بود، طی صحبتی گفت: " حقوق بشر رنگ و پوست و قوم و گروه و ... نمی شناسد، بلکه باید هر کسی از مزایای آن مستفید گردد. کودتای ثور حق آزادی بیان و سایر حقوق بشری را از مردم ما سلب نمود، صلح اجتماعی از میان رفت. بدون رعایت ارزشهای حقوق

بشری، هیچگونه صلح واقعی مطرح نخواهد بود. یعنی در نبود ارزشهای حقوق بشر، ادعای صلح و آشتی هرگز معنا ندارد. اگر امارت اسلامی گروه طالبان بمیان آید، در آن صورت به هیچ کس دیگر حق و ارزش قایل نخواهند بود. چنانکه در همین شب و روز دیده میشود بخاطر انتقام گیری از یکنفر، یک جمع و یک کتله را به نابودی میکشانند. ..."

بانو سیما سمر اضافه نمود: "رسیده گی به جرایم جنگی یک معضلۀ بین المللی است. افغانستان به کمکهای کشورها فوق العاده وابسته است، بنابراین، تداوم کمکها به افغانستان یک نیاز است..."

آقای نصیر رحیم از انجمن پامیر امستردام : هالند

آقای نصیر رحیم که به ارتباط اتحاد میان افغانها صحبت میکرد، در تعریف جامعه گفت: " فرد، نهادها و مجموع انسانها، یک جامعه را میسازند و موجودیت نهادها و کتله های اجتماعی خیلی ارزشمنداند. نقش جوانان در درون نهاد و کتله های فعال اجتماعی افغانها ناچیز است. زیرا هموطنان ما همیشه در بحث های خود شان موضعگیری ایدئولوژیک میکنند، نهادها را سیاسی میسازند و موضوعات مختلف را مخلوط میکنند. پس بیایید که به ساختارهای علمی و مدرن بپردازیم ..."

خانم دکتور اورخلا نعمت رئیس واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان: از کابل

بانو اورخلا نعمت طی سخنانش گفت: " تقسیمات حزبی، فکری و قومی در میان هموطنان ما در خارج از کشور، در واقع همه را پراکنده نگهداشته است، در حالیکه همه ی ما افغان هستیم و همبستگی افغانها ضرور است."

وی علاوه نمود: " حکومت افغانستان عمداً از سوی قدرت های بزرگ ضعیف نگهداشته شد. دخالت های خارجی نه تنها در مرکز افغانستان، بلکه حتا تا ولایات و محلات به چشم میخورند. همه ما میگوییم که خارجی ها مداخله میکنند، ولی خود مان در قسمت رفع منازعات درون خویش اقدام نمیکنیم..."

آقای رجا رفیق از کشور فنلاند:

آقای رجا رفیق در مورد کمکهای افغانهای مقیم خارج به هموطنان ما در داخل کشور گفت: " ادای نقش در کمک به داخل کشور در حقیقت، مستلزم تحقیق زیاد و وظیفه ی یک کمسیون یا یک جمع قوی و فعال میباشد. در داخل هم موانع وجود دارد. ظرف سه صد سال اخیر، تنها یک قوم خاص اداره مملکت را به چنگ داشته است و در این عصر نیز تمایل امریکا به سوی همان قوم خاص معطوف است و به همین دلیل بود که تحولات جاری پسا طالبان در کشور ما به نتیجه ملموس و منطقی نرسید. پس لازمست با ترد تمایلات قومی یک حرکت و تشکل بزرگ را در پرتو اندیشه های ملی بمیان آورده شود. "

آقای داکتر حنان روستائی : از المان

داکتر حنان روستائی سخنانش را بر محور موضوعات اسطوره یی آغاز نموده گفت: " به عقیده ی من نه تنها حفظ دست آورد های نزده ساله ی اخیر، بلکه حراست از آثار و ارزشهای چند هزار ساله کشور نیاز ماست. ما در سرزمین آبایی مان فرهنگ های مختلف داشته ایم مانند فرهنگ برهمنی، یهودی، اوستائی، یونانی، بودایی، اسلامی و اروپایی. هریک از این فرهنگها در مملکت ما آثار، یادگارها و امانت هایی از خویشان بجا گذاشته اند که به همه آنها بایستی ارزش قایل شویم و در حفظ و حراست آنها جدی باشیم. وقتی گروه متحجر طالبان آثار باستانی ما را تخریب میکنند، در واقع، میخواهند نسل امروز را از نسلها و داشته های دیروزیگانه و منقطع سازند. وقتی این جدایی و بیگانه گی بوجود آید، دشمنان ما میتوانند حاکمیت شان را به آسانی بالای ما تحمیل کنند..."

خانم فریده احمدی : رئیس کمیته امور زنان فارو از کشور ناروی

بانو فریده احمدی گفت: " هویت زنان در افغانستان همیشه نا دیده گرفته شده است. پس زنان کشور باید در ساحات مختلف هستی اقدام به مبارزه نمایند، همانطور که زنان در درازنای تاریخ نقش خودشان را ادا کرده اند. مثلاً مریم سنگی کسی بود که در زمان امیر عبدالرحمن دست به فعالیت و مبارزه زد، مگر از طرف امیر دریک اتاق کوچک سنگی محبوس گردید که پسانها همان محل را بنام (کوته سنگی) یاد کردند. پس زنان افغانستان باید خود شان سرنوشت خود را با دستهای توانای خودشان تعیین کنند..."

آقای حسین سرآمد : از موسسه حقوق بشر و دموکراسی افغانستان – کابل

استاد حسین سرآمد در مورد نهاد مدافع حقوق بشر در کابل گفت: " نهادی که او در آن فعال است، مصروف جمع آوری روایت ها، حکایت ها و اسناد مربوط به جنایت ها و قربانی هایی اند که از سوی تفنگداران و جنگ افروزان صورت گرفته است" وی افزود که نهاد حقوق بشری مذکور کتابهایی را نیز در همین راستا به طبع رسانیده و برنامه های جرم شناسانه و سایر اقدامات ضروری را نیز انجام داده و میدهد."

آقای پروفیسور رُنه فلیکه : استاد پوهنتون اوسلو کشور ناروی

بانو احمدی مصاحبه یی را با پروفیسور توماس رُنه فلیکه راجع به فعالیت های بیست سال اخیر " فارو " در اروپا انجام داده است که فلم مستند آن با ترجمه دری نیز به نمایش گذاشته شد.

بخش دوم: پرسش و پاسخ

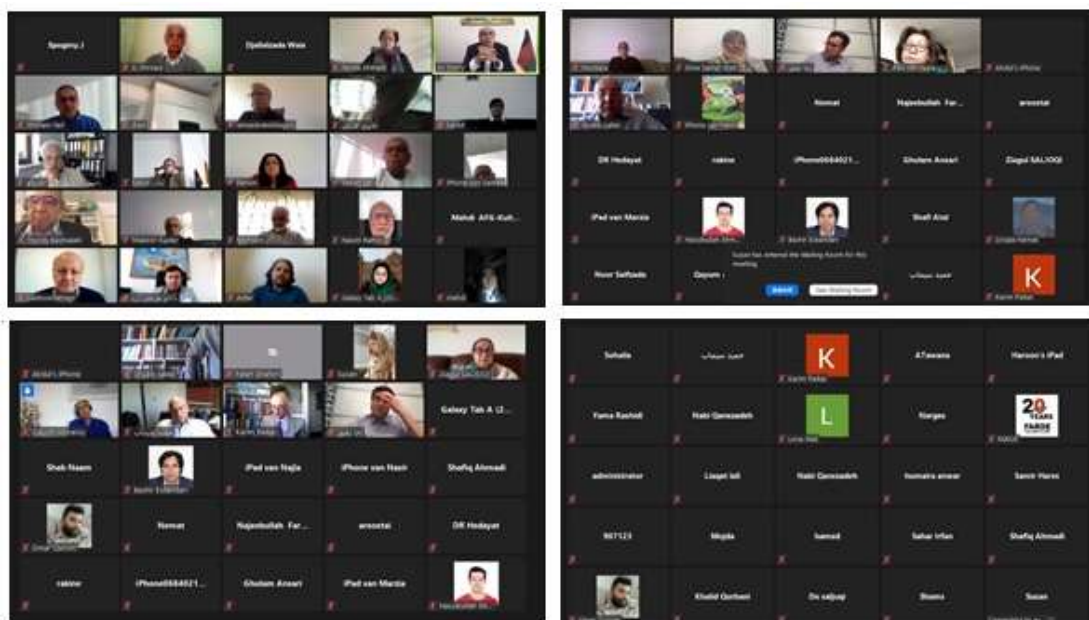
در بخش پرسش و پاسخ از طرف حاضرین سوالهای مطرح گردید که از طرف اعضای هیئت مدیره و سخنرانان به آن پاسخ ارائه گردید، و یک تعداد سوالهای که متوجه سخنرانان از افغانستان بود به دلیل مشکلات برق کابل و ارتباط اینترنتی مقدور نگردید و قرار شد که در صورت ممکن پرسشها بصورت کتبی در میان گذاشته شود.

قابل یادآوری است که در لابلای کنفرانس، بمناسبت ۲۰ مین سال تأسیس فارو، بخشهایی از یک سلسله فلم های مستند مربوط به برگزاری کنفرانسها و محافل علمی و فرهنگی "فارو" در سالهای مختلف نیز از سوی گرداننده گان کنفرانس به نمایش گذاشته شدند.

فلم کوتاه از بخشی از کارها و فعالیتهای فدراسیون سازمانهای پناهدگان افغان در اروپا (فارو) را میتوانید در این لینک زیر تماشا نمائید:

<https://youtu.be/wEpG6qZDHIA>

جمع بندی کنفرانس: آقای پیکار پامیر نویسنده و تاریخ نگار - تورنتو کانادا

محترم آقای پیکار پامیر از شرع کنفرانس برای جمع بندی در کنفرانس حضور داشتند و با یادداشت نکات مهم سخنرانیها در پایان جمع بندی کنفرانس را ارائه نمودند. ایشان نکات اساسی کنفرانس را چنین جمع بندی کردند.

در نهایت، عصاره مجموع سخنرانی ها در این کنفرانس را میتوان چنین خلاصه نمود:

اول) همه ی اشتراک کننده گان در کنفرانس، از رویداد های خونین و ننگین در افغانستان عزیز جداً و شدیداً متأثر و متألم بودند.

دوم) نیاز اشد برای اتحاد میان افغانهای عزیز در داخل و خارج کشور کاملاً محسوس بود

سوم) انزجار علیه وجود اختلافات فکری، مذهبی، قومی، محلی و زبانی در سینه هریک از اشتراک کننده گان موج میزد.

چهارم) اشتراک کننده گان در کنفرانس، بصورت عموم از نبود عدالت، دموکراسی و امنیت در افغانستان شاکی بودند

پنجم) همه به اتفاق آرا گفتند که دولت موجوده افغانستان کاملاً وابسته به قدرت های خارجی، بخصوص به ابر قدرت امریکا میباشد.

ششم) تقاضای صریح و جدی همه اشتراک کننده گان از جناح های مختلف درگیر و قدرتهای با نفوذ در اوضاع افغانستان همین بود که بایستی هر چه زودتر آتش بس برقرار گردیده آرامش و امنیت سراسری تأمین گردد.

کنفرانس بالاخره به ساعت هفت شام با سخنان اختتامیه ی آقای علی دلیری منشی فارو و گرداننده کنفرانس و به آرزوی تأمین هر چه زودتر صلح و سلم در افغانستان پایان یافت.

در پایان خانم لونا ولی رئیس فارو از حضور همه شرکت کنندگان، سخنرانان، انجمنهای عضو فارو، پرسش کنندگان و مهمانان، گردانندگان و همکاران تخنیکي ابراز تشکری نمودند، و یکبار دگر بر ضرورت اتحاد و همبستگی بیشتر میان انجمنهای افغانها در اروپا و خارج از کشور تاکید نمودند.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

(فارو)